

Skarga wniesiona dnia 4 maja 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**(Sprawa C-198/04)**

(2004/C 168/07)

Dnia 4 maja 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Francuskiej sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez M. Patakia i H. Stovlbaeka, w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. orzeczenie, że Republika Francuska, poprzez niepełne transponowanie dyrektyw 89/48/EWG⁽¹⁾ i 92/51/EWG⁽²⁾ w części dotyczącej zawodu przewodnika turystycznego, uchybiła zobowiązaniom jakie ciążyą na niej na mocy wymienionych dyrektyw oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
2. obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Francuskie przepisy dotyczące zawodu przewodnika turystycznego nie przewidują procedury uznawania dyplomów zgodnej z dyrektywami 89/48/EWG i 92/51/EWG.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19 z dnia 24 stycznia 1989 r., str. 16).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209 z dnia 24 lipca 1992 r., str. 25).

Skarga wniesiona dnia 7 maja 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-205/04)**

(2004/C 168/08)

Dnia 7 maja 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Królestwu Hiszpanii wniesiona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez G. Rozeta, w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału:

- o stwierdzenie, iż nie uchwalając przepisów ustawodawczych przewidujących w sposób wyraźny w hiszpańskiej służbie cywilnej uznanie, z punktu widzenia skutków o charakterze ekonomicznym, służby pełnionej uprzednio w administracji publicznej w innym Państwie Członkowskim, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 39 WE i art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty;
- o obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne twierdzenia:

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, art. 39 WE i art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty, nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek uwzględnienia stażu pracy i doświadczenia zawodowego uzyskanego przez obywateli wspólnotowych w urzędach administracji publicznej w innym Państwie Członkowskim do celów ich rekrutacji, ich zaszeregowania i określenia ich wysługi lat w służbie cywilnej. Obecnie nie istnieje w hiszpańskim systemie prawnym żaden przepis ustawodawczy, który zapewniłaby, z zachowaniem koniecznego bezpieczeństwa prawnego, uznanie, z punktu widzenia skutków o charakterze ekonomicznym, służby pełnionej uprzednio w administracji publicznej innego Państwa Członkowskiego.